

(1936 -)

YUSUF ÜNLÜ

Cüppeli Ahmed Ünlü hoca efendinin babası Yusuf Ünlü hoca efendi 1936'da Giresun'un Göreli İlçesinde doğmuştur. Çocukluğundan beri İstanbul Fatih'te ikamet etmektedir.

Yusuf Ünlü'nün Üstad Bediüzzaman hazretlerine ziyaretleri var. Risale-i Nur'u da gençlik yıllarında İstanbullu ağabeylerle beraber okumuş, halen de okuyor. Röportajda okunacağı gibi, kendisi tarikat ehli olmakla beraber, Bediüzzaman hazretlerini ve risale-i Nur'u çok takdir ediyor. Şimdi şöyle diyor Yusuf Ünlü hocamız: "Üstad'ın dediğine katılıyorum, tarikat zamanı geçti, şimdi iman kurtarma devridir."

Yusuf Ünlü hoca efendiyi bizzat ziyaret edemedim. Ricamız üzerine Bediüzzaman araştırmalarıyla maruf Şener Boztaş kardeşimiz, bizim namımıza bu röportajı gerçekleştirmiştir. Kamera çözümleri yapıp, metin yazıldıktan sonra, Yusuf hoca efendiyi telefonla bizzat aradım, metni sonuna kadar okudum ve tashihatını yaptırım. Bu arada ilave bir soru daha sordum. Oğlu Cüppeli Ahmed hoca efendinin kendisiyle aynı şekilde düşünüp düşünmediğini, yani Bediüzzaman'a ve Risale-i Nur'a nasıl baktığını sordum.

Yusuf Ünlü Anlatıyor:

Yusuf Ünlü hocaefendi, Fatih'te bulunan evinde, 1 Temmuz 2019 Salı günü, Şener Boztaş'ı kabul ederek, muhatap olduğu sorulara şöyle cevap vermiştir.

RİSALELERİ TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN İLK SAKALLI KADISIDAN DUYDUM

Soru: Bediüzzaman'ın adını ilk defa ne zaman, nerede, hangi vesileyle duydunuz?

Cevap: Ben Bediüzzaman Said Nursi hazretlerinin adını ilk defa çocukken 1952-53 senelerinde duydum. Benim bir hocam vardı, Kadı Selahattin Efendi, Sultan Selim Medresesi mezunuydu, Osmanlı kadılarındandı. O Türkiye'nin ilk sakallı kadısı yani hâkimi idi, ondan duydum. O zaman çocuktum, onun sayesinde Bediüzzaman'dan haberdar oldum.

Soru: Nasıl bahsetti, o zaman Bediüzzaman sizin için kimdi?

Cevap: Ben çocukluktan beri bu tür insanlara aşığım, bu tür insanları arar sorarım. Nerede var, kimdir, neyin nesidir? İşte bunları öğrenmek isterim. O hâkim bey de, Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk sakallı kadısı. 1919 yılında Mustafa Kemal Samsun'a gittiği zaman o da Samsun kadısıymış. Onun geleceği zaman içkili kokteyl düzenlemişler. Zamanın valisine demiş ki: "Ben artık bunlarla yapamayacağım, istifamı vereyim, sakalım var filan..." Vali demiş ki: "Sen bu kokteylde bulun da, ondan sonra istifanı verirsin, ona göre hareket ederiz." Ses etmemiş Selahaddin Bey, çünkü hâkim nerde diyecekler... Bize dedi ki: "Orada masada oturdum, herkes kadeh kaldırdı, ben su içtim." Mustafa Kemal: "Bu sakallı kim?" diye sormuş. Vali demiş ki: "Efendim bu bizim kadımız, şimdi emekliliğini istiyor, artık ben sakalla bu vazifede duramam, diyor." Bunun üzerine Kemal Paşa: "Sakallı olarak vazifesine devam etsin" demiş. Ve Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk sakallı hâkimiydi benim hocam. Mehmet Ağa Camiinin karşısında cumbalı bir evi vardı, orada otururdu. Emekli olunca geldi oraya, orada tanıştık. Geldikten sonra bana ezber okutur, dinlerdi. Mehmet Ağa Camiinin cemaatindendi. Bediüzzaman'ı ilk defa ondan duymuş oldum. (Aşağıda anlatımı gelecek)

Bediüzzaman hazretlerini daha sonra Mehmet Fırıncı, Şule Yüksel'in abisi Üzeyir Şenler, şimdi Almanya'da olan Abdulmuhsin (Alev) gibi ağabeyler vardı, onlarla filan daha çok haşır neşir oldum ben. Pertevniyal Lisesi'nde okurken, sabahları Saraçhane'nin baş taraflarında büyük bir park vardı, orada buluşur, onlarla Gençlik Rehberi gibi Risalelerden okurduk. Öğlen vakitlerinde de Şehzadebaşı Valide Camii'nde, kimsenin görmediği bir yerde bir araya gelir, Risale okurduk.

BEDİÜZZAMAN'I İSTANBUL'DA VE ISPARTA'DA ZİYARET ETTİM

Soru: Bediüzzaman ile yüz yüze görüştünüz mü?

Cevap: Görüştük. Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri Fatih'e (1953) geldi, Çarşamba'ya. Mehmet Fırıncı Ağabey ona bir yer tutmuştu; Draman'a inerken solda, orası şimdi okul olmuş. Orada kendisini görmek nasip oldu. Ondan sonra Reşadiye Oteline gitti, orada da ziyaret ettik Üstad'ı.

Daha en mühimi ben 1956 senesinde Isparta'ya asker olunca, O da Isparta'daydı. Ama ondan önce Emirdağ'a gittik, ders okuttuğu çilehanelerini ziyaret ettik. Isparta'da benim tüccardan bir arkadaşım vardı. Ona dedim: "Bediüzzaman hazretlerini ziyaret etmek istiyorum, nasıl olur?" "Kabul etmiyorlar" dedi. Bir sorsanız dedim. Orada bir nalbur varmış (Rüşdü Çakın), o nalbur yardımcı oluyormuş. Nalbura gitti sordu, "Ziyaretçi kabul etmiyorlar ama ben yine de bir sorayım" demiş. Hüsrev ağabeye sormuş. O da Üstad'a söylemiş. Üstad da buyursun gelsin demiş. O zaman kendileriyle hem dem olmamız nasip oldu. Ondan sonra bir kaç kere daha gittim, ziyaret ettim. Emirdağ'a da gittim. Üstad: "Sen ne zaman istersen gel" dedi bana. Konuşması biraz yavaş olduğu için, ben anlayamıyordum, talebeleri tekrarlıyorlardı. O şekilde devam etti muhabbetimiz, konuşmamız.

BEN SORMAYA DEĞİL, SORULANA CEVAP VERMEKLE MÜKELLEFİM

Soru: O ilk görüşmelerinizden hali tavrı konuşması ile ilgili neler hatırlıyorsunuz?

Cevap: Bizim Kadı Selahattin Efendi anlatırdı. Ben ondan duyduğumu size naklediyorum. Demişler ki, Fatih Camii yakınlarındaki Şekerci Han'da hocalar toplanacak, Said Nursi'ye sual soracaklar. Buradaki ulemaya, sizi imtihan etmek istiyor demişler. Orada toplanılmış. Bediüzzaman da demiş ki: "Ben sormaya değil, sorulana cevap vermekle mükellefim." Ne sordularsa cevap vermiş. İşte ben ilk defa Bediüzzaman ismini hocam Kadı Selahattin efendiden bunları anlatırken duydum.

Soru: Aranızda bir hediye alış verişi oldu mu, ya da eserlerinden size hiç verdi mi, yazdınız mı?

Cevap: Yok eserlerini alıp okuyorduk. Süleymaniye'de (Kirazlımescid 46 numaralı medrese) Ahmet Aytimur ağabey vardı, onun evine gidiyorduk. Orada muhabbet ediyorduk.

Soru: O ilk görüşmelerinizde hatıranızda neler var? Ne anlattı mesela, gittiğinizde konuşuyor muydu sizinle?

Cevap: Konuşuyordu, soruyorduk. Fakat fazla konuşmuyordu.

Soru: 1952 yılında Gençlik Rehberi davası var, Sirkeci'de yargılanıyor. Onunla ilgili bir şey hatırlıyor musunuz?

Cevap: Davalar oluyordu, hatırlıyorum da ben gitmedim.

ÜSTAD'IN DEDİKLERİNİ YAPIYORUM ELHAMDÜLİLLAH

Soru: Siz Risale-i Nur okuyordunuz, çevrenize tavsiye ediyor muydunuz?

Cevap: Okuyorduk mümkün olduğunca. Hatta ben Risale-i Nur okuyordum, aynı zamanda 1963-64 senelerinde Yahya Efendi Dergâhı'nda Abdulhay Efendi'yi ziyaret ediyordum. O da Nakşî ve Kadiri meşayihından, ona gidip geliyordum. Bir Şemsi Yarbay vardı. O da Erzurumlu Alvarlı Efe hazretlerine intisaplıydı. Ben oraya da gidip geliyordum. Hatta o zamanlar Nurcu kardeşlerle bazı küçük şeyler çıktı aramızda. Onlar bu İskenderpaşa'ya taşındılar. O taşındıkları zaman: "ikisi birden olmaz. Sen hem bu tarikatlara gidiyorsun, hem de Risale-i Nur okuyorsun. Şimdi imanı kurtarmak zamanı" dediler. Üstad da ben hem Nakşî ve hem Kadiri idim, fakat o devir geçti, şimdi Müslümanların imanını kurtarma, uğraşma devrindeyiz" diyor. Onun için bu şeyleri bıraktım ben. Hem vazifemi yapıyorum, hem de Üstad'ın dediklerini yapıyorum elhamdülillah.

Özer Şenler ile (sonradan Üzeyir taktı Üstad) Saraçhane Parkı'nda buluşuyorduk. Orada oturuyorduk. Bir gün Özer parka gecikti. Ben de merak ettim, niye gelmiyor acaba diye. O zaman Özer'i Risale-i Nur okuyorsun diye evden kovmuşlar. O da, babasının boyahanesi varmış, boyahanedeymiş yatıp kalkıyormuş, o yüzden gecikmiş. Davasında çok samimi bir kardeşimizdi. Sonra asker olduğumuz zaman da Isparta'da beraberdik. Buluşur Risale okurduk. Bir gün bana dedi ki: "Bir mektup yazsam, senin kanalinla yollayabilir misin?" Bizim bir berber Zekeriya vardı bu Çarşamba'da. O da orada çok forsluydu. Verdik mektubu götürdü. Mektubu götürünce Şule Hanım'ı tanıyamamış. Şule Hanım tabi önceleri sosyete... Özer kardeşimiz hidayete erince evden kovmuşlar tabi. O kardeşimizin gayretiyle işte Şule Yüksel de, Şule Yüksel oldu yani. Bizim hanım da onunla beraberdi.

ÜSTAD'IN DEDIĞİNE KATILIYORUM, TARİKAT ZAMANI GEÇTİ

Soru: O zaman sizin hem dergâha gitmenize hem Risale okumanıza Nurcular itiraz ettiler, öyle mi?

Cevap: Evet. Ben dedim: Çocukluktan beri vazifemi yapıyorum, tespihimi çekiyorum, zikrimi yapıyorum." Dediler: "İşte şimdi iman kurtarma devrindeyiz, bu hizmette daha çok gayret göstereceğiz filan..." Dedim: "Ben ne ise onu yapıyorum." Bir de işim gücüm var tabi. Biraz ısrarcı oldular o zaman. Galip Gigin vardı, Nurtan Matbaası'nın sahibi. İşte öyle durumlarımız oldu yani.

Soru: Nurcularla tarikat ehli daha yakın diyalog içinde olsa?

Cevap: Hatta bu tarikat ehlinden bile bana oraya gitme diyen bile oldu mesela. Ben dinlemedim, değer vermedim tabi...

Soru: Risale-i Nur Külliyyatı, Bediüzzaman Hazretleri bu millet için, âlem-i İslam için, dini hizmetler için ne anlam ifade ediyor, nereye koyuyorsunuz?

Cevap: Üstad, tabi kelimeler ağır, herkes anlayamıyor ama Üstad söylüyor, yani artık iman devrindeyiz. Yani tarikat devri, şu bu devri bunlarla uğraşacak devir değil. İman kurtulamıyor ki. Şimdi böyle gençleri görüyoruz, mesela dervişleri de görüyoruz, bir şey yok yani. O bakımdan Üstad'ın dediğine ben katılıyorum. Demek istediğim Risale-i Nur'un anlaşılması biraz daha ağır olduğu için, halk diliyle anlatılması daha istifadeli oluyor. Buna çok ihtiyacımız var.

Bediüzzaman Hazretleri kendisini her şeyiyle beraber İslam'a adanmış bir zat. Hiçbir şeyi yok. Nesi varsa hepsini İslam'a vermiş. Allah şefaatine nail eylesin. Rızasına mazhar etsin. Bu devirde şimdi hep şekil Müslümanı gibi bir şey olduk yani. Davamıza sahip çıkamıyoruz. Allah hakkımızda hayırlısını versin.

Soru: Oğlunuz Cüppeli Ahmed hocanın Risale-i Nur'a ve Üstad Bediüzzaman'a bakışı nasıl, Üstad'a muhabbeti var mı?

Cevap: Olmaz olur mu? Üstad'ın bütün eserlerini okur hatta.

Soru: Eskiden, okumadım demişti, şimdi okuyor demek ki?

Cevap: Evet, nurcuların bir radyosu (Moral FM) vardı, orada bunları açıkladı. Şimdi okuyor.